

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/69/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515200512
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8515200512.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobkyne: H. L., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XXX, XXX XX V., zastúpená splnomocnenkyňou: H. proti žalovaným: 1. C. 2. U. V., N.: XXXXXXXX, s miestom podnikania V. XXX, XXX XX V., obaja právne zastúpení JUDr. Vladimír Dlugolinský, advokát, so sídlom Levočská 1, 064 01 Stará Ľubovňa, o náhradu škody na zdraví, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 7C/99/2015-174 zo dňa 01.12.2016 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 7C/99/2015-181 zo dňa 15.12.2016 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby vo vzťahu k žalovanej v 2. rade vo veci samej.
- II. Mení sa rozsudok vo výroku o trovách konania medzi žalobkyňu a žalovanou v 2. rade tak, že sa medzi nimi náhrada trov konania nepriznáva.
- III. Vo zvyšku vo veci samej sa rozsudok zrušuje a v rozsahu zrušenia sa vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol: „I. Z a s t a v u j e konanie v časti zapltenia sumy 75,96 eur.
II. Vo zvyšnej časti žalobu zamieta.
III. Žalovaným p r i z n á v a proti žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100%.
Súd p r i z n á v a štátu proti žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 106 Občianskeho zákonníka.
3. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa pôvodnou žalobou domáhala proti žalovanej v 1. rade náhrady škody v celkovej výške 1.245,63eur, pozostávajúcej z náhrady za bolesť vo výške 629,-eur, náhrady za stratu na zárobku vo výške 480,51eur, náhrady hotových výdavkov vo výške 69,12eur, náhrady cestovných výdavkov vo výške 60,-eur a náhrady za vypísanie lekárskeho posudku vo výške 7,-eur dôvodiac, že utrpela úraz, úplnú zlomeninu vonkajšieho členka ľavej nohy na šmykľavom, zľadovatenom a neupravenom chodníku pred budovou OÚ V.. Dôvodnosť žaloby opierala o svedecké výpovede, listinné dôkazy (lekárske správy, lekárske posudky).
4. Neskôr v priebehu konania vzala žalobu v časti zapltenia sumy 60,-eur ako náhrady za cestovné výdavky a v časti zapltenia sumy 15,96 ako náhrady za hotové výdavky späť a v tejto časti žiadala konanie zastaviť. Súd preto postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP v tejto časti konanie zastavil.

5. Dňa 3.11.2016 navrhla žalobkyňa (i) aby na strane žalovanej pristúpila do konania U. V., ktorá sa mala podieľať na údržbe chodníka, kde malo dôjsť k úrazu a (ii) súčasne rozšírila petit žaloby tak, aby jej žalované alternatívne zaplatili celkovo sumu 1.509,05eur. O jej návrhoch súd kladne rozhodol uznesením dňa 4.11.2016.

6. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby vo vzťahu k žalovanej v 1. rade, k tomuto uviedol, že: (i) je potrebné vychádzať zo zásady, že „zodpovedný za škodu je skutočný pán nad vecou, na ktorej ku škode malo dôjsť“; (ii) z výpovede žalobkyne a zo žalovanej v 1. rade predložených fotografií je nepochybné, že schod na ktorom malo dôjsť ku úrazu žalobkyne, je vyústením pasáže budovy žalovanej v 1. rade a tento schod je spojený s chodníkom/je jeho súčasťou, (iii) v nájomnej zmluve uzatvorenej dňa 22.2.2012 medzi žalovanou v 1. rade ako prenajímateľom a žalovanou v 2. rade ako nájomcom bolo v článku V., bod 12. dohodnuté, že nájomca sa zaväzuje vykonávať údržbu verejného priestranstva a chodníka pred prenajatou nehnuteľnosťou a udržiavať ho v čistote, pričom zo svedeckej výpovede zamestnanca žalovanej v 1. rade, účastníckej výpovede žalovanej v 2. rade, čo nebolo ani žalobkyňou v priebehu konania rozporované vyplýva, že v čase, kedy malo k úrazu dôjsť, údržbu jednoznačne vykonávala žalovaná v 2. rade (iv) vychádzajúc z priestorového umiestenia schodu, na ktorom malo dôjsť k úrazu žalobkyne a s poukazom na citované zmluvné dojednania, medzi žalovanou v 1. rade ako prenajímateľom a žalovanou v 2. rade ako nájomcom, a zo svedeckej výpovede zamestnanca žalovanej v 1. rade a účastníckej výpovede žalovanej v 2. rade možno jednoznačne urobiť záver o tom, že skutočným pánom nad vecou (schodom), na ktorom malo dôjsť ku škode (úrazu žalobkyne) v prejednávacom prípade bola žalovaná v 2. rade, voči ktorej si mala potom žalobkyňa uplatniť svoj nárok titulom náhrady škody, a nie žalovaná v 1. rade, (v) žalobkyňa tak v tomto konaní keď zažalovala žalovanú v 1. rade, zažalovala subjekt, ktorý nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (zodpovednosti za škodu), o ktorú v tomto konaní išlo. Nič na tom nemôžu zmeniť ani námietky žalujúcej strany „o neúčinnosti ústnej dohody medzi žalovanými vo vzťahu k tretím osobám“, ako aj námietka žalujúcej strany o neexistencii úpravy tejto otázky prostredníctvom VZN, pretože z čl. V., bod 12. zmluvy je celkom jednoznačne a zrejme, že tak mala robiť žalovaná v 2. rade neustále a túto jej povinnosť v čase, kedy k úrazu malo dôjsť, reštriktívna ústna dohoda iba zdupľovala. Preto bolo potrebné žalobu vo vzťahu k žalovanej v 1. rade zamietnuť.

7. Vo vzťahu k zamietnutiu žaloby voči žalovanej v 2. rade uviedol: (i) ku škodovej udalosti - utrpeniu úrazu na zľadovatenom a neupravenom chodníku pred budovou OÚ V., tak ako to vyplýva jednak z tvrdení žalobkyne ako aj ňou predložených lekárskeho správ malo dôjsť dňa X.X.XXXX; (ii) z lekárskeho posudku o bolestnom vypracovaného T. T. O. predloženého žalobkyňou vyplýva, že liečenie u žalobkyne bolo ukončené dňa 8.6.2013; (iii) obe podmienky na uplatnenie nároku na náhradu škody tak u žalobkyne boli splnené dňa 8.6.2013, kedy žalobkyňa vedela, resp. mohla vedieť o škode a jej druhu a rozsahu vyčísliteľnom v peniazoch, nakoľko liečenie už bolo ukončené, ako aj vedela o mieste kde ku škode došlo, teda vzhľadom na všetky skutkové okolnosti aj o subjekte, ktorý za túto škodu zodpovedá, subjekte ktorý porušil svoju povinnosť, keď nevykonával údržbu verejného priestranstva, teda aj schodu, na ktorom došlo k tvrdenému utrpeniu úrazu žalobkyňou; (iv) žalobkyňa v priebehu konania nijako nepreukázala, že vedomosť o subjekte zodpovednom za škodu nadobudla neskôr ako v čase vzniku škody, keď na pojednávaní konanom dňa XX.X.XXXX potvrdila, že zmluvu o nájme nebytových priestorov uzavretú medzi žalovanou v 1. rade a žalovanou v 2. rade má, pričom táto v zmysle § 47a Občianskeho zákonníka ako aj čl. VII., bod 1. tejto zmluvy musela byť pre nadobudnutie jej účinnosti zverejnená na webovom sídle žalovanej v 1. rade, a teda vzhľadom na tieto skutočnosti musela byť známa žalobkyňi aj v čase utrpenia úrazu - škodovej udalosti; (v) námietka premlčania žalovanej v 2. rade, je tak dôvodná a postačuje na to, aby aj vo vzťahu k nej bola žaloba žalovanej v celom rozsahu zamietnutá, keď nárok žalobkyňou bol voči nej uplatnený dňa 3.11.2016 (návrh žalobkyne na pripustenie pristúpenia žalovanej v 2. rade do konania), teda až po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehoty v zmysle § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorá uplynula dňa 9.6.2015 (začiatok plynutia deň nasledujúci po ukončení liečenia t.j. 9.6.2013 a uplynutie premlčacej doby 9.6.2015); (vi) navyše žalovaná počas plynutia premlčacej doby sa nijako nepokúsila u žalovanej v 1. rade dopytovať na nárok na náhradu škody, čo by ju mohlo naviesť k subjektu, ktorý mala žalovať a dodržať tak včasnosť uplatnenia svojho nároku.

8. Pre zamietnutie žaloby vo vzťahu k obom žalovaným uviedol: (i) zo strany žalobkyne, tak ako to uvádzali obe žalované, neboli preukázané jednotlivé zložky uplatnenia nároku na náhradu škody vo vzťahu k nim obom, a to najmä že ku škode došlo na mieste, ktoré udala žalobkyňa, ktorá nenavrhol

vykonať žiaden dôkaz smerujúci k preukázaniu tejto skutočnosti. Svedkovia navrhnutí žalobkyňou, neboli priamymi svedkami jej úrazu, až následne po utrení úrazu žalobkyňou sa s ňou dostali do kontaktu, čiže až sprostredkované z jej vyjadrení získali obraz o údajnom priebehu udalosti. Žalobkyňa rovnako nepreukázala, že aj jej správanie bolo prispôsobené prípadnej zhoršenej schodnosti chodníka, tak ako to namietali aj žalované; (ii) žalobkyňa patrične preukázala iba výšku náhrady škody na zdraví. Ostatné zložky potrebné na uplatnenie nároku na náhradu škody z jej strany neboli preukázané; (iii) žalobkyňa tak neunesla dôkazné bremeno vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody, v dôsledku čoho súd nemohol jej priznať ňou uplatnený nárok a musel žalobu zamietnuť, keď uplatnené nároky zo strany žalobkyne zostali iba v rovine tvrdení.

9. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

10. V predmetnom spore vznikli trovy štátu, keď zo štátnych prostriedkov na základe právoplatného uznesenia sp. zn. 7C/99/2015 zo dňa 16.11.2015 bude uhradené svedočné svedkovi, ktorý sa zúčastnil pojednávania dňa 16.9.2015, kde vypovedal k veci samej. Tieto trovy dôkazu však neboli kryté zálohami strán sporu, preto budú vyplatené zo štátnych prostriedkov a predstavujú trovy štátu v tomto spore. Keďže žalobkyňa bola v predmetnom spore neúspešná, keď jej žaloba bola zamietnutá, súd štátu priznal náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP a § 261 ods. 1 CSP v rozsahu 100 %.

11. Proti rozsudku, s výnimkou výroku o čiastočnom zastavení konania (ako to vyplýva z obsahu odvolania) podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. Uviedla, že vlastníkom nehnuteľnosti, kde došlo k úrazu, je Obec V.. Na pojednávaní dňa XX.XX.XXXX žalovaný 1/ uviedol, že časť nebytových priestorov mala v prenájme žalovaná 2/, na pojednávaní bola predložená nájomná zmluva, ktorá bola žalobkyňi predložená k nahliadnutiu. Počas pojednávania bola vypočítaná p. U., p. Szaboová. Ako vyplynulo zo svedeckých výpovedí, medzi žalovaným 1/ a žalovanou 2/ mala existovať ústna dohoda, na základe ktorej počas pracovných dní a počas dní pracovného pokoja, kedy nebola prevádzka žalovanej 2/ otvorená sa o údržbu komunikácie mal starať žalovaný 1/. Nájomná zmluva medzi obcou a podnikateľským subjektom je voči tretím osobám právne neúčinná, keďže nie je upravená vo VZN. Nemožno súhlasiť s premlčaním nároku voči žalovanej 2/, keďže žalobkyňa sa o existencii nájomnej zmluvy dozvedela až na pojednávaní dňa XX.XX.XXXX, premlčacia doba tak začala plynúť až týmto dňom. Z uvedených dôvodov navrhla, aby súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

12. Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že žalobkyňa je v stave dôkaznej núdze, z predpokladov vzniku nároku na náhradu škody počas konania preukazovala len výšku škody. Žalobkyňa nepreukázala porušenie právnej povinnosti, nepreukázala, že k úrazu došlo na ňou označenom mieste, vykonané dôkazy nepreukázali existenciu príčinnej súvislosti medzi prípadným porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Bolo by namieste, aby žalobkyňa preukázala, že k úrazu nedošlo v dôsledku jej nedbanlivostného správania. Tvrdenie o páde práve na chodníku, schode priľahlom k budove vo vlastníctve žalovaného 1/ môžu byť účelové, keď žalobkyňa mohla utrieť úraz inde. Žalobkyňa vzhľadom na ust. § 9 ods. 2 druhá veta zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách si mala tiež uvedomiť, že za škodu nezodpovedá iba vlastník nehnuteľnosti ale aj jej užívateľ. Navrhli rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Súčasne si uplatnili náhradu trov odvolacieho konania.

13. Žalobkyňa v podaní zo dňa 16.03.2017 uviedla, že komunikácia ako aj schody, na ktorých došlo k úrazu, boli v inkriminovanom čase zľadovatené a aj napriek zákonnej povinnosti vlastníka alebo užívateľa nebola vykonaná riadna údržba chodníka schodov, čo potvrdili vo svojich svedeckých výpovediach svedkyne p. U. a p. U.. Počas celého konania nebolo žalovanými spochybnené, že k úrazu došlo tak, ako to uviedla žalobkyňa v žalobe. O nájomnej zmluve sa žalobkyňa dozvedela až počas prebiehajúceho konania.

14. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania.

15. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby vo vzťahu k žalovanej 2/ odvolací súd uvádza, že vyhodnotenie nároku voči žalovanej 2/ ako premlčaného súdom prvej inštancie je správne. Nemali by byť pochybnosti o tom, že predmetom sporu je nárok žalobkyne na náhradu škody, ktorá jej vznikla v dôsledku úrazu,

ktorý utrpela dňa 09.02.2013. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobkyňa na pojednávaní dňa 16.09.2016, po tom, čo jej bola predložená zmluva o nájme nebytových priestorov uzatvorená medzi žalovaným 1/ a žalovanou 2/ uviedla, že túto zmluvu má. Neobstojí preto tvrdenie žalobkyne prezentované v odvolaní, v zmysle ktorého sa o nájmomnom vzťahu dozvedela až na pojednávaní. Žalobkyňa nepreukázala, že o nájmomnom vzťahu, na základe ktorého žalovaná 2/ v čase úrazu žalobkyne užívala nebytové priestory nachádzajúce sa v budove Obecného úradu, a teda, že za škodu zodpovedá žalovaná 2/ sa dozvedela menej ako dva roky pred podaním návrhu na pripustenie žalovanej 2/ do konania. Už v žalobe doručenej súdu dňa 09.02.2015 žalobkyňa poukazovala na ust. § 2 zákona č. 135/1961 Z.z. o pozemných komunikáciách, v zmysle ktorého údržbu komunikácie má vykonávať nielen vlastník, ale aj užívateľ nehnuteľnosti. Nič preto žalobkyňa nebránilo, aby svoj nárok na náhradu škody uplatnila súdnou cestou aj proti žalovanej 2/ už žalobou zo dňa 08.02.2015, doručenu súdu 09.02.2015. K návrhu na pripustenie žalovanej 2/ do konania žalobkyňa pristúpila až dňa 03.11.2016. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že nárok žalobkyne voči žalovanej 2/ je s poukazom na ust. 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčaný v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe. Súd prvej inštancie správne ustálil počiatok plynutia premlčacej doby. Za stavu, že nárok žalobkyne je voči žalovanej 2/ premlčaný, nemožno ho s ohľadom na účinne vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej 2/ (§ 100 Občianskeho zákonníka) žalobkyňu priznať. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby voči žalovanej 2/ ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

16. Žalobkyňa bola vo vzťahu k žalovanej 2/ v konaní neúspešná, preto úspešnej žalovanej 2/ vznikol voči neúspešnej žalobkyňi nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Odvolací súd však vzhľadom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré v zmysle § 257 CSP opodstatňujú nepriznanie náhrady trov konania žalovanej 2/. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že žaloba bola voči žalovanej 2/ zamietnutá z dôvodu oslabenia práva žalobkyne v dôsledku plynutia času. Premlčanie nemá za následok zánik nároku, len jeho súdnu nevymáhateľnosť v prípade vznesenia námietky premlčania zo strany povinnej osoby. Samotná žalovaná 2/ však v konaní potvrdila, že počas víkendov, teda aj v deň, kedy došlo k úrazu žalobkyne mala vykonávať v zmysle nájmovej zmluvy a dohody so žalovaným 1/ údržbu chodníka. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, chodník a schody vedúce do obecného úradu v čase úrazu žalobkyne boli zľadovatené, neudržiavané. Za tohto stavu odvolací súd konštatuje, že zaviazanie žalobkyne na náhradu trov konania žalovanej 2/ by nezodpovedalo spravodlivému usporiadaniu vecí, preto rozsudok vo výroku o trovách konania medzi žalobkyňou a žalovanou 2/ postupom podľa § 388 CSP zmenil tak, že medzi nimi náhradu trov konania nepriznal.

17. Vo vzťahu k zamietnutiu žaloby voči žalovanému 1/ odvolací súd uvádza, že právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky implikované aj v čl. 46 ods. 1 ústavy. Odôvodnenie rozhodnutia je tou časťou, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Zákon stanovuje zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP) tak, aby z neho bola zrejmá jeho opodstatnenosť, zákonnosť, spravodlivosť. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietať konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní opravných prostriedkov. Je nevyhnutné, aby text odôvodnenia nebol len popisný a formálny, ale aby naopak obsahoval jasné a logické argumenty, ktoré sú konzistentné a navzájom si neodporujú.

18. Je potrebné zdôrazniť, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia vo vzťahu k zamietnutiu žaloby voči žalovanému 1/ neuviedol žiadnu právnu normu, z ktorej vychádzal. Žalobkyňa v žalobe poukázala na ust. § 2 zákona č. 135/1961 Z.z. o pozemných komunikáciách, podľa ktorého závädy v schodnosti chodníkov príľahlých k nehnuteľnosti sú povinní odstraňovať vlastníci alebo užívatelia nehnuteľností. V konaní nebolo sporné, že vlastníkom budovy obecného úradu je žalovaný 1/. Súd prvej inštancie neuviedol, ako sa vyrovnal s predmetným zákonným ustanovením, akými právnymi úvahami sa riadil, keď dospel k záveru, že pasívna legitímácia žalovaného 1/ nie je daná. Vzhľadom na formuláciu ust. § 2 zákona o pozemných komunikáciách nemožno uzavrieť, že zodpovedným subjektom za škodu vzniknutú v dôsledku porušenia povinnosti vyplývajúcej z tohto ustanovenia popri užívateľovi nehnuteľnosti nemôže byť aj vlastník. Javí sa, že súd prvej inštancie mal za to, že prenechaním časti nehnuteľnosti vlastníkom do užívania tretej osobe a dohodou o povinnosti udržiavať priestranstvo pred nehnuteľnosťou sa vlastník zbavuje povinnosti vyplývajúcej mu zo zákona, zodpovednosti za

prípadnú škodu, neuviedol však, akými právnymi úvahami sa pri prijímaní tohto záveru riadil. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, pokiaľ ide o preukázanie porušenia povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti. Z rozhodnutia ale nie je zrejmé, ako sa súd prvej inštancie vyrovnal s výsledkami vykonaného dokazovania, a to najmä pokiaľ ide o výpoveď svedkyne p. U. vo vzťahu k stavu chodníka a schodov vedúcich k obecnému úradu pri otvorení prevádzky predajne a v čase úrazu žalobkyne, časový sled udalostí - prítomnosť žalobkyne v predajni, krátky časový úsek medzi jej odchodom a návratom, dôvod návratu a pod..

19. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné.

20. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil, čo je v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho procesu (čl. 46 Ústavy SR, čl. 45 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv). Tým odňal stranám sporu právo konať pred súdom a zaťažil svoje rozhodnutie vadou, pre ktorú bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

21. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť dôvodnosť žaloby vo vyššie naznačených intenciách v rozsahu zodpovedajúcom zrušeniu rozsudku. Po opätovnom posúdení veci súd prvej inštancie rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby zodpovedalo požiadavkám stanoveným v ust. § 220 ods. 2 CSP. V novom rozhodnutí rozhodne o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ (§ 396 ods. 3 CSP).

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).